

Dosarul nr. 2ra-741/21

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: A. Sîrbu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat Iuri Dimitrov,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată, cu valoare redusă,
înaintată de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud
împotriva Iuri Dimitrov cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor
de judecată

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2020 Agenția Teritorială Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a depus cerere de chemare în judecată (în procedura cu valoare redusă) împotriva lui Iuri Dimitrov, prin care a solicitat încasarea sumei de 4 465,66 de lei, ce include: 4 056 de lei prima de AOAM pentru 2020, 409,66 de lei penalitate de întârziere pentru anul 2020.

Prin cererea de majorare a pretențiilor (f.d. 23), Agenția Teritorială Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a solicitat încasarea sumei de 183 de lei, cu titlu de cheltuieli pentru publicarea în ziarul local.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, conform art. 4, 10 și 17 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998, art. 4, 22 și anexa nr. 2 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 cu modificările ulterioare, avocații, indiferent de forma juridică de organizare a activității, care au obținut licență în modul stabilit de lege „vor achita integral o primă de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de până la data de 31 martie a anului de gestiune”.

Potrivit art. 17 și 30 din Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 și Regulamentul privind controlul achitării primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală (în continuare AOAM) în sumă fixă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1246 din 19 decembrie 2018 prevede că, evidența și controlul corectitudinii calculării și virării în termen la contul CNAM a primelor de AOAM

și nudităților aferente, precum și identificarea a persoanelor neasigurate obligate să se asigure în mod individual, se efectuează de către agențiile teritoriale ale CNAM.

În temeiul celor expuse și în urma efectuării unui control privind achitarea primelor AOAM în sumă fixă în valoare absolută conform bazei de date și actelor contabile ale AT Sud a CNAM, s-a constatat că Iuri Dimitrov nu a achitat prima de AOAM pentru anul 2020 până la data de 31 martie 2020.

În conformitate cu prevederile art. 17 alin (4) din Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 termenul de prescripție extinctivă pentru stingerea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalităților aferente acestora este de 3 ani.

Conform prevederilor art. 4 din Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2020 nr. 174 din 19 decembrie 2019 prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în sumă fixă pentru categoriile de plătitori prevăzute de Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 se stabilește în mărime de 4 056 lei pentru anul 2020.

Potrivit art. 30 alin (1) din Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002, penalitatea de întârziere pentru neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, percepută de plătitori, se stabilește în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere a plății și se transferă pe conturile CNAM. La data de 10 iulie 2020 penalitatea pentru întârziere constituie 409,66 lei pentru anul 2020.

Astfel, la 19 mai 2020 prin intermediul Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” a fost expediată notificarea cu nr. 03-46-001 cu aviz de recepție recomandat la adresa pârâtului amplasată în or. Taraclia str. Mira, bl.10. ap.66.

La 19 mai 2020, plicul cu înștiințare a fost returnat cu mențiunea „nereclamant”.

În aceste circumstanțe, reclamantul consideră că a epuizat calea extrajudiciară de soluționare a litigiului pentru încasarea datoriei pentru anul 2020, care la 10 iulie 2020 constituie 4 465,66 de lei.

Prin hotărârea din 9 septembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de Agenția Teritorială Sud-Vers a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină împotriva lui Iuri Dimitrov cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Iuri Dimitrov în beneficiul Agenției Teritoriale Sud-Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 4 465,66 de lei inclusiv: 4056 de lei prima de AOAM pentru anul 2020 și 409,66 de lei cu titlu de penalitate de întârziere pentru anul 2020.

S-a încasat de la Iuri Dimitrov în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei de la care a fost scutit reclamantul.

S-a încasat de la Dimitrov Iuri în beneficiul Agenției Teritoriale Sud-Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cheltuielile de judecată în sumă de 183 de lei pentru înștiințarea publică a pârâtului.

La 30 septembrie 2020, Iuri Dimitrov, a declarat apel împotriva hotărârii din 9 septembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central.

Prin decizia din 30 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de Iuri Dimitrov și s-a menținut hotărârea din 9 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central.

La 15 martie 2021, prin intermediul poștei (f.d.103), Iuri Dimitrov a declarat recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și hotărârea și restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului, Iuri Dimitrov a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, calificându-le ca fiind neîntemeiate și pasibile de casare.

A susținut că, instanța de judecată a examinat cauza în lipsa sa, deoarece nu a fost înștiințat despre ziua examinării cauzei, astfel fiind privat de posibilitatea de a prezenta probele în apărarea sa.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată lui Iuri Dimitrov, prin intermediul poștei, la 30 noiembrie 2020, însă dovada legală de recepționare a acesteia la materialele dosarului lipsește.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul depus la 15 martie 2021, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs la 8 aprilie 2021, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința din 22 aprilie 2021 Agenția Teritorială Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei din 30 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 9 septembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Iuri Dimitrov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Iuri Dimitrov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari